

[Udenrigsministeren.]

give en forpligtelse til ikke, så længe denne sikkerhedspagt eksisterer, at modtage atomvåben på sit territorium.

Der kunne tænkes andre forudsætninger. Hvis vi nåede frem til en effektiv gennemførelse af Undénplanen, ændrer de politiske forudsætninger sig igen, og man kunne sige, at vi nu for fremtiden havde en garanti for, at der aldrig blev tale om atomvåben på dansk territorium. Sådanne muligheder foreligger imidlertid ikke i dag, og der kan desværre komme til at ske en helt anden storpolitisk udvikling, som vi sandelig ikke håber vil ske, men som vi naturligvis må tage i betragtning, hvis den skulle ske. Jeg hører imidlertid til dem, der er optimistiske og mener, at udviklingen vil gå i den retning, at man i erkendelsen af atomvåbenenes forfærdelige, ødelæggende virkninger og den trussel, starten af en atomkrig ville indebære for hele menneskedens eksistens, må nå frem til internationale aftaler, der efterhånden afskaffer disse frygtelige våben.

I forbindelse med omtalen af atompolitikken har man også drøftet de bemærkninger, jeg har gjort om MLF. Man har særlig hæftet sig ved, at her skulle vi sandelig tage standpunkt, her ser vi, at andre lande kan tage standpunkt, og det er ikke tilstrækkelig forklaring, den, jeg giver, at der ikke foreligger nogen plan. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Baunsgaard i, at dansk udenrigspolitik, det er ikke blot et spørgsmål om flæskepriser, men jeg tror, at hvis det ærede medlem vil veksle ord med sin nabo på højre side, må han erkende, at flæskepriserne også er et meget vigtigt spørgsmål for dansk udenrigspolitik, og det er man i hvert fald tvunget til at tage hensyn til, når man skal forhandle med andre lande. Men det er klart, at for de livsafgørende spørgsmål kommer flæskepriserne til at vige.

Der foreligger ikke nogen plan. Der foreligger nogle tanker, som er udformet i et militært sagkyndigt udvalg i form af en skitse. Så vidt mig bekendt — men jeg har ingen officielle informationer, jeg må holde mig til det, jeg kan snuse mig frem til gennem tidsskriftartikler o. s. v. — foreligger der 7-8 politiske problemer, som man ikke har diskuteret, og som man først skal i gang med diskussionen om ved udform-

ningen af denne skitse til en plan. Jeg ved ikke, om de lande, der deltager i drøftelserne, bliver enige. Jeg ved ikke, om de kan nå frem til enighed om, hvorledes det særdeles vigtige kontrolspørgsmål skal løses, om det skal bygge på en fortsat opretholdelse af alle deltagerlandes veto eller kun på et amerikansk veto eller på, at man i nogle år har veto og senere går over til flertalsbeslutninger, eller en lang række andre tænkelige muligheder.

Alt dette er ikke gennemdrøftet mellem de lande, som overvejer oprettelsen af denne fælles atomstyrke, og så længe de problemer ikke er afklaret, kan vi slet ikke vide, om denne styrke kommer. Derfor er det, jeg mener, at diskussionen har en vis akademisk karakter.

Når det så anføres, at andre lande har kunnet tage stilling, at USA, at Tyskland har kunnet tage stilling, positivt altså, og at England, den nye engelske regering, Norge og Canada skulle tage en negativ stilling, må jeg sige, at jeg har opfattet det på samme måde, som jeg tilkendegav vor politik i går. Vi har for så vidt én gang taget stilling til dette spørgsmål, som vi ikke har villet deltage i drøftelserne om oprettelsen af en sådan fælles NATO-styrke. Hvis vi havde villet deltage i drøftelserne af en sådan fælles NATO-styrke, ville det vel ikke på forhånd have forpligtet os til at godkende det resultat, der kom ud af dem, men så ville det dog have indiceret en positiv holdning over for løsningen. Da derfor disse drøftelser blev startet, overvejede vi, om vi skulle være parthavere i disse drøftelser, og resultatet blev, at vi ikke er blevet parthavere i dem. Det er 7-8 andre lande, der sig imellem drøfter disse tanker og disse skitser om opstilling af en fælles NATO-styrke, så for så vidt har Danmark taget standpunkt på samme måde, som Norge gjorde det, og på samme måde, som Canada gjorde det, og på en anden måde end England, nemlig en modsat måde. Men fordi vi ikke er med i disse drøftelser, og fordi vi ikke har ønsket at være med i dem, så får vi naturligvis heller ikke informationer om, hvor langt man er i de indbyrdes drøftelser, så er vi ikke inviteret til at overveje disse ting.

Disse spørgsmål har ikke været debatteret på de NATO-ministtermøder, jeg har del-